

Манолис, Орнела - Руйно вино

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Колко ноци връщаш се пьян, нямаш милост, нямаш капка срам,
пред вратата пак ще спиш аз знам, миришеш ми на алкохол.
Виното лекарство е за мен, трябва да го пия всеки ден,
пускаш кучето до теб да спи, а мен ме гониш нали.

И виното се разлива като черно мастило в твоята душа,
то е късче от рая, дай ми, дай ми да пия сега.

Припев:

Руйно вино да тече по моите вени, любов блажена е за мене чашката,
с нея и живота ми е без проблеми, та ако ще пред мен да рухне и света.

Падаш, ставаш, ставаш, падаш, пак като някой вчерашен глупак,
пред вратата пак ще спиш аз знам, миришеш ми на алкохол.
Виното лекарство е за мен, сякаш че пьян съм си роден,
вместо да ме разболяваш ти, от моите устни пийни.

И виното се разлива като черно мастило в твоята душа,
то е късче от рая, дай ми, дай ми да пия сега.

Припев:(x4)